

بررسی نقش معماری منظر در عرصه های عمومی شهری با رویکرد روابط اجتماعی

مهرنگار محمودیان*^۱، حسین علیجان پور اطاقسرا^۲

۱- کارشناس ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات آیت الله آملی، (m.mahmoudian86@yahoo.com)

۲- کارشناس ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات آیت الله آملی، (alijanpour.arch@yahoo.com)

چکیده

معماری منظر قدمت دیرینه ای در کشور ما دارد که در باغسازی ایرانی به اوج خودش رسیده است. به خدمت گرفتن این نوع نگرش معماری در احیا سازی فضاهای شهری به ویژه در اماکن عمومی و عرصه های گردهمایی نقش ویژه ای را می تواند به همراه داشته باشد، همچنین کمک شایان توجه ای به زیباسازی شهر کند، که ما در بسیاری از کشورهای در حال توسعه شاهد و ناظر آن هستیم. چنانچه در کشور ما با پیشرفت تکنولوژی و زندگی ماشینی و کم رنگ شدن روابط اجتماعی فقدان چنین فضاهایی بیش از پیش احساس می شود. در این مقاله تلاش شده تا نقش معماری منظر در بهبود و ارتقای مکان های عمومی و عرصه های تعیین شده شهر پرننگ تر جلوه داد شود و با توجه به این مسئله که آیا روابط اجتماعی در بهبود کیفیت فضاهای عمومی و عرصه های باز شهری تاثیر گذار است؟ به نقش و اهمیت معماری منظر در این تحقیق تاکید شود. سازماندهی محیط زندگی با تعریف روشن عرصه های خصوصی و عمومی و ایجاد سلسله مراتب فضایی میسر می شود و عرصه های تعریف شده ی زندگی نیز، احساس تعلق به محیط را افزایش می دهد و به محیط های شهری هویت می بخشد. ارائه یک الگوی کار آمد و مناسب در بخش فضاهای شهری و پاسخ گویی به حداکثر نیازهای مورد انتظار افراد در منظر و عرصه های عمومی از اهداف این مقاله می باشد. به عبارتی دیگر با آگاهی و شناخت از این عرصه ها می توان فضاهایی متناسب در جهت روابط اجتماعی افراد در فضاهای شهری از لحاظ کالبدی شناسایی و در معماری لحاظ کرد.

واژه های کلیدی: روابط اجتماعی، فضاهای شهری، عرصه های عمومی، معماری منظر